

kan klare os med markedsføringsloven. Jeg hørte ikke i det, ministeren var oppe at sige her er svar på, om man ikke bare kan bruge markedsføringsloven.

Det, som jeg tror at regeringen også erkender, er, at der er et spørgsmål omkring mobiliteten, og at der er et problem.

Vi fik parlamentarismen i 1901, og vi har efterfølgende haft et samarbejdende folkestyre. Det kan ikke passe, at regeringen vil håndtere denne sag alene sammen med Dansk Folkeparti. Jeg synes, at man skulle komme til Folketingets partier og sige: O.k., vi vil gerne se på det her en ekstra gang.

Formanden:

Så er det beskæftigelsesministeren ... Ministeren ønsker ikke ordet.

Så er det hr. Ole Sohn for en kort bemærkning til ministeren.

(Kort bemærkning).

Ole Sohn (SF):

Det er naturligvis lidt vanskeligt at få en dialog, hvis man ikke kan få svar.

Jeg er ret sikker på, at hvis beskæftigelsesministeren havde holdt sin tale på Venstres landsmøde, var han blevet buhet ud, for det her er jo i den grad uliberal, og det er et lovforslag, som åbenlyst lægger op til misbrug af dagpengesystemet.

Venstre, De Konservative og Dansk Folkeparti ønsker en lov, som tvinger lønmodtagere væk fra arbejdsmarkedet og over i det offentlige dagpengesystem i 12 måneder. Det vil sige, at samfundet skal betale penge i 12 måneder for at beskytte nogle arbejdsgivere mod, at en medarbejder ikke skal gå over til en konkurrent. Hvad er det for en uliberal lov, som regeringen ønsker at gennemføre? Jeg forstår det simpelt hen ikke.

Kl. 9.50

Vi har fået så mange henvendelser fra folk og organisationer, som bliver berørt af det i dagligdagen. Regeringen og Dansk Folkeparti er fuldstændig blinde for at ville lave en lov, som løser de åbenlyse problemer, der er. Nu får vi åbenbart kørt denne igennem, fordi ministeren ikke vil lytte. Det, der kunne være interessant for Folketinget, er bare at få begrundelsen for, hvorfor staten skal betale for at hæmme mobiliteten på arbejdsmarkedet.

(Kort bemærkning).

Ida Jørgensen (RV):

Hvis ministeren er bekymret for, at der skulle være identitet mellem ændringsforslaget og loven, og hvis man kommer frem til, at der er et problem der, så fremsætter Det Radikale Venstre gerne det samme forslag som et beslutningsforslag, og så kan vi få det ad den vej.

Jeg har et spørgsmål til ministeren. Ministeren var inde på, at det jo var forfærdeligt, hvis en virksomhed kunne komme til at betale to gange for en kunde- eller konkurrenceklausul, og ministeren udmalede, hvor forfærdeligt det ville være for virksomheden, hvis man ikke kunne sige på forhånd, om de kom til det, fordi det var underlagt et skøn.

Mit spørgsmål er, om ministeren kan bekræfte, at en medarbejder kan stå i nøjagtig samme usikre situation, at medarbejderen kan have svært ved at overskue rækkevidden af de her kunde- og konkurrenceklausuler. Kan ministeren bekræfte, at der indgås kunde- og konkurrenceklausuler, der er langt mere vidtrækkende end den retstilstand, en dommer vil gå med til?

(Kort bemærkning).

Beskæftigelsesministeren (Claus Hjort Frederiksen):

Jeg skal til den radikale ordfører sige, at det også er derfor, vi vil gennemføre en informationskampagne, så der bliver klarhed over, hvad reglerne er på det her område.

(Kort bemærkning).

Ida Jørgensen (RV):

Kan ministeren bekræfte, at en informationskampagne ikke giver nogle effektive virkemidler til at forhindre urimelige kunde- og konkurrenceklausuler?

(Kort bemærkning).

Beskæftigelsesministeren (Claus Hjort Frederiksen):

Baggrunden er jo, at de gældende regler er gode nok. Der er nogle, der misbruger reglerne. De bliver tilsidesat ved domstolene. Fint, sådan skal det være. Oven i det vil vi gerne gennemføre en informationskampagne og vil engagere organisationerne i at rådgive deres medlemmer om, hvad der er klogt, og hvad der ikke er klogt. Det er sund fornuft.